

**Uit: Federatie van Delftse Zangkoren,
Korenbrief Juni 2015**

SCHIPLUIDENSE KOREN VAN
ONSCHATBARE WAARDE
VOOR DE REGIO

Het gemengd koor 'St. Michael' uit Schipluiden bestaat 70 jaar en het koor 'Vivace' uit hetzelfde dorp meer dan 40 jaar. Geboren en getogen Schipluidenaar Koos van Beurden werd in resp. 1978 en 1974 dirigent van deze koren en daarbij de muzikale spil van Midden-Delfland. Zijn koren maakten dankzij hem kennis met de grote vocale werken uit de Renaissance tot en met de twintigste eeuw. Daarmee kweekte men ook een groot publiek, dat deze klassieke werken ging waarderen. Beide koren zijn niet meer weg te denken uit het culturele leven van Schipluiden en ver daar buiten.

Requiem van Brahms

Misschien een niet zo voor de hand liggend werk voor een jubileum, maar van de andere kant toch wel te begrijpen omdat de muziek van Brahms zo prachtig, aangrijpend en vaak ook zo ontroerend is, ook een heel groot aandeel erin voor het koor, reden waarom het bij klassieke koren zo geliefd is.

De meeste requiems zijn in het latijn geschreven en volgen daarbij de katholieke requiemmis. In deze muziek gaat het vooral om de overledenen, die men eeuwige rust toewenst. Brahms dacht meer aan de nabestaanden, hij wilde met zijn muziek troost bieden. Altijd weer een opgave voor koor, orkest en solisten om daarin te slagen.

Zingen met overgave

Heel lang had men gestudeerd op de noten. Die zaten over het algemeen ook wel. Men gaf zich verder over aan **van Beurden**, die zich in zijn directie vooral richtte op het koor. Met het orkest was twee keer gerepeteerd, daarbuiten had het orkest nog een keer alleen gerepeteerd. Misschien wat weinig voor een werk als dit? Hoe dan ook het eerste deel, *'Selig sind, die da Leid tragen'* klonk meeslepend en veelbelovend.

Koren en orkest o.l.v. Koos van Beurden

Het orkest zette heerlijk *'Denn alles Fleisch, es ist wie Gras'* in, het koor zong de tekst daarna overtuigend, jammer was vervolgens dat het orkest, met name de trompetten, het koor overstemden in *'Aber des Herrn Wort bleibt in Ewigkeit'*. Bij vlagen klonk het koor overtuigend zoals bijvoorbeeld in de wanhopige vraag *'Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist dein Sieg?'*

De bassen en tenoren hadden het geluk dat daarna de trombones en de tuba hen op sleeptouw konden nemen, ze hadden het anders zeker moeten afleggen tegen de overmacht sopranen en alten die trouwens met name prachtig zongen in het laatste deel.

De Solisten

Tot mijn verbazing stonden deze helemaal links op de hoek van het podium, te ver weg van de dirigent.

Bas/bariton Martijn Sanders

Dat had wel gevolgen, vooral bij bas/bariton **Martijn Sanders**, die wel over een mooi stemgeluid beschikte. Ter elfder ure had **Maartje Rammeloo** in moeten vallen voor de plotseling ziek geworden sopraan Heleen Koele. Zij slaagde er niet in 'Ihr habt nuhn **Tarurigkeit**' tot het verstilde ontroerende hoogtepunt te brengen wat het altijd is. Daarvoor gebruikte ze te veel volume en te veel vibrato.

Doorgaan

Ondanks deze ongerechtigheden bleef deze geniale muziek van Brahms echter overeind. En was men daar tenslotte niet voor gekomen? Voorzitter Holtman van St. Michael tekende hierbij wat spijtig aan dat

het publiek uit Delft het in tegenstelling tot dat uit Schipluiden wel af had laten weten. Maar dat zal vast gaan veranderen nu 'Vivace' en 'St. Michael' zich bij FDZ hebben aangesloten.

